

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 178/2022
06.04.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., ББ из ..., ВВ из ..., ГГ из ..., ДД из ..., ЂЂ из ..., ЕЕ из ..., ЖЖ из ..., ЗЗ из ... и ИИ из ..., чији је заједнички пуномоћник Милоје Цветић, адвокат из ..., против тужених Компаније „Internacional CG“ ДП у стечају, Београд, чији је пуномоћник Војислав Илић, адвокат из ..., Компаније „Generalexport“ ДП у стечају, Београд, чији је пуномоћник Живка Спајић, адвокат из ..., Агенције за вођење спорова у поступку приватизације, Београд, правни следбеник Агенције за приватизацију Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво из Београда, ради исплате, одлучујући о сукобу стварне надлежности између Привредног суда у Београду и Основног суда у Рашкој, на седници одржаној 06.04.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом предмету, у овој фази поступка, **СТВАРНО** је надлежан Основни суд у Рашкој.

Образложење

Основни суд у Рашкој, решењем П1 246/18 од 22.10.2018. године, огласио се стварно ненадлежним за поступање у овом предмету и одлучио да по правноснажности решења списе предмета уступи Привредном суду у Београду, као стварно и месно надлежном суду. У образложењу је указао, да је над туженим отворен стечајни поступак, због чега је на основу одредби члана 118. став 1. и 2. Закона о стечају, одлучио као у изреци.

Привредни суд у Београду, није прихватио стварну надлежност, већ је уз допис П 11269/2021 од 24.03.2022. године, списе предмета доставио Врховном касационом суду, ради одлучивања о сукобу стварне надлежности између судова разне врсте.

Врховни касациони суд је одлучујући о сукобу стварне надлежности на основу одредбе члана 22. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП ("Службени гласник РС", бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18 и 18/20), а у вези члана 30. став 2. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС" бр. 116/08, 104/09, 101/10, 31/11, 78/11, 101/11, 101/13, 40/15, 106/15, 13/16, 108/16, 113/17, 65/18-УС, 87/18 и 88/18-УС), утврдио је да је Основни суд у Рашкој стварно надлежан за поступање у овом предмету.

У тужби поднетој 28.05.2012. године, тужиоци су тражили да суд обавезе тужене „Internacional CG“ у реструктурирању, Републику Србију – Агенцију за приватизацију и „Generalexport“ у реструктурирању да солидарно сваком тужиоцу плате одређени новчани износ на име уговорене новчане накнаде Програмом реструктурирања у висини од 200 евра у динарској противвредности за сваку пуну годину радног стажа.

Основни суд у Рашкој је решењем П1 617/12 од 18.11.2015. године, утврдио прекид поступка у односу на туженог „Internacional CG“ у реструктурирању, због отварања поступка стечаја над тим туженим. Исти суд је решењем П1 603/12 од 23.02.2016. године, утврдио прекид поступка у односу на туженог „Generalexport“ у реструктурирању, због отварања поступка стечаја, а решењем П1 603/12 од 29.07.2016. године, утврдио је прекид поступка у односу на тужену Агенцију за приватизацију Републике Србије. Виши суд у Краљеву је решењем Гж1 14/17 од 07.04.2017. године, одбио као неосновану жалбу тужене Агенције за приватизацију Републике Србије Београд и потврдио решење Основног суда у Рашкој П1 603/12 од 23.02.2016. године. Тужиоци су предложили наставак поступка у односу на туженог „Internacional CG“ у стечају и туженог Компанију „Generalexport“ ДП у стечају, истакли тужбени захтев ради утврђења основаности потраживања и предложили да се Основни суд у Рашкој огласи ненадлежним и списе предмета уступи Привредном суду у Београду. Поднеском од 01.10.2019. године тужиоци су повукли предлог за наставак поступка у односу на Компанију „Generalexport“ ДП у стечају. У односу на тужену Агенцију за приватизацију Републике Србије предлог за наставак поступка није поднет.

Основни суд у Рашкој је решењима П1 603/12 од 22.10.2018. године, наставио поступак прекинут решењима тог суда П1 617/12 од 18.11.2015. године и П1 603/12 од 23.02.2016. године.

Чланом 222. став 1. тачка 5. ЗПП је прописано да, суд утврђује прекид поступка кад наступе правне последице отварања поступка стечаја. За време трајања прекида поступка суд не може да предузима никакве радње у поступку (члан 224 став 2 ЗПП-а). Ако је прекид наступио после закључења главне расправе, суд може на основу те расправе да донесе одлуку. Поступак који је прекинут из разлога наведених у члану 222. тачка 1. до 5. овог закона, наставиће се кад наследник или старалац заоставштине, нови законски заступник, стечајни управник или правни следбеници правног лица преузму поступак или кад их суд на предлог противне стране позове да то учине (члан 225. став 1. ЗПП-а).

Закон о стечају у одредби члана 88. („Службени гласник РС“, бр.104/09, 99/11, 71/12-УС, 83/14, 113/17, 44/18 и 95/18), прописује да, у тренутку наступања правних последица отварања поступка стечаја прекидају се сви судски поступци у односу на стечајног дужника и на његову имовину, сви управни поступци покренути на захтев стечајног дужника, као и управни и порески поступци који за предмет имају утврђивање новчане обавезе стечајног дужника.

Чланом 90. Закона о стечају је прописано, под којим условима се наставља парнични поступак у ком је стечајни дужник тужени. Зависно од испуњености или неиспуњености услова из члана 90. овог закона, парнични суд може решењем одбацити предлог за наставак прекинутог поступка или одредити наставак поступка и уступити предмет стечајном суду који спроводи стечајни поступак над туженим (члан 91. став 1.,

2. и 3. овог закона). Уколико у предлогу за наставак поступка тужилац не преиначи тужбу постављањем утврђујућег уместо обавезујућег тужбеног захтева, надлежни суд ће наставити поступак и одбацити тужбу као недозвољену (члан 92. овог Закона).

Према томе, како су тужени „International CG“ и „Generalexport“ у стечају, то је Основни суд у Рашкој требало да после наступања правних последица отварања поступка стечаја и доношења решења којим се утврђује прекид поступка, код постојања предлога за наставак поступка из члана 225. став 1. ЗПП, сагледа околности од којих зависи одлука о наставку поступка у односу на ове тужене, односно оцени испуњеност услова из члана 90. Закона о стечају и донесе одлуку из члана 91. или члана 92. овог Закона, због чега је стварно надлежан за даље поступање у овој парници на основу цитираних одредби Закона о парничном поступку и Закона о стечају.

Дакле, за сада, у овој фази поступка, Основни суд у Рашкој се није могао огласити стварно ненадлежним за поступање у овом предмету.

Поред тога, уколико Основни суд у Рашкој, оцени да није стварно надлежан да поступа само у односу на туженог „International CG“ у стечају, потребно је да оцени да ли има места доношењу одлуке (после доношења одлуке о наставку поступка у односу на „International CG“) о одвојеном расправљању и раздвајању поступка у односу на остале тужене, на основу члана 221, 222. и 254. Судског пословника („Службени гласник РС“, бр. 111/09, ... 93/19) у вези члана 328. ЗПП, као и доношењу одлуке којом би се огласио стварно ненадлежним у односу само на овог туженог.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 22. став 2. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић